

مبانی و بسترهاي تفکر و تعقل خلاق از ديدگاه اسلام

ولی الله نقی پورفو*

چکیده

تفکر و تعقل ارزشمند و خلاق در اسلام، اساس ايمان و موجب سعادت ابدی است؛ از اين رو شکل گيري و استمرار اين تفکر و تعقل از مبانی و بسترهاي فردی، خانوادگی، اجتماعی و حکومتی برخوردار است که در اين مقاله، عمدتاً، به دو محور فردی و خانوادگی پرداخته شده است.

کلید واژه ها : مبانی، تفکر، ارزشمند، خلاق، اسلام.

تاریخ دریافت مقاله: ۸۸/۴/۱۶ تاریخ پذیرش مقاله: ۸۹/۹/۵

*. استادیار گروه معارف اسلامی دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه قم (نویسنده مسئول).

Email: V-Naghipoor@qom.ac.ir

مقدمه

تفکر و تعقل، اساس دیانت در اسلام است؛ از این‌رو در آیات و روایات، رهنمودهای بسیاری در ضرورت و ویژگی‌ها و مبانی تفکر و تعقل آمده است. مقصود از تفکر ارزشمند، تفکر صحیح مبتنی بر اصول و خواباط منطقی شکل استدلال و معیار های وحیانی و عقلی معتبر مواد استدلال است. تفکر خلاق، ناظر بر نوآوری در شکل استدلال، مواد استدلال و نتایج استدلال است؛ و تعقل خلاق ناظر به نوآوری در مدیریت تفکر است. این مقاله به بررسی مبانی و بسترها تفکر و تعقل ارزشمند و خلاق از دیدگاه اسلام می‌پردازد.

تفکر و تعقل در لغت و تفسیر

تفکر

فکر، قوه کوبنده باب علم به مجھول از طریق معلوم است و تفکر، جولان آن قوه به حسب نظر عقل است؛ بعضی از ادباء معنی مشترکی میان فکر و فرک (زیر و رو کردن و مالش دادن) قائل اند از این‌رو، تفکر را تجربه و زیر و رو کردن امور، جهت رسیدن به حقیقت آن می‌دانند [۱۱].

مظفر [۲۴]، فکر را بکار گیری تلاش عقلی در دانش‌های حاضر برای رسیدن به مطلوب (دانش به مجھول)، تعریف می‌کند.

مصطفوی [۲۳]، تفکر را تکاپوی قلب با توجه به مقدمات و دلائلی می‌داند که به شناخت مجھول مطلوب منجر می‌شود؛ ابوهلال عسکری، طبرسی و مکارم نیز، تعریفی مشابه آن، ارائه کرده اند [۲۵، ۱۶، ۱۷].

علامه طباطبائی فکر را گونه خاصی از سیر و حرکت در میان معلومات موجود حاضر، جهت معرفت به مجھولات مرتبط به آن می‌داند [۱۵].

در تعریف پژوهش‌گران، تفکر، کارکرد عقل و قلب در حل مسئله معرفی شده است؛ توضیح این مطلب، در مبحث رابطه تفکر و تعقل می‌آید. مبحث یادشده بیانگر این است که تفکر، فرایند تلاش برای کشف راه‌های رسیدن به هدف است.

تعقل

اصل عقل به معنی حبس و منع و باز داشتن و محکم بستن و گره زدن است [۱۱، ۱۹، ۵].

علامه طباطبائی، اصل معنی را گره زدن و محکم گرفتن می‌داند و در اصطلاح بر فهم و ادراک اطلاق می‌شود؛ از این نظر که در آن عقد قلبی به تصدیق مطلب نهفته است [۱۵].

صاحب التحقیق فی کلمات القرآن، اصل عقل را در ابتداء، تشخیص صلاح وفساد در امور مادی و معنوی و سپس، مهار نفس وحبس آن می داند که از لوازم آن، تدبیر و حسن فهم است [۲۳].

اجزاء مفهوم عقل

عقل درمفهوم و کار کرد، بر تشخیص حق و باطل در اندیشه ها و تشخیص خیر و منفعت و ترجیح آن بر شر و ضرر در خصلتها و عملکردها و کنترل ومهار نفس ومنع آن از شورش و طغیان علیه تشخیص و ترجیح عقل و استقرار قلب بر امر احسن مورد گزینش (تحقیق یقین ملازم ایمان) وعزم بر بسیج قوای درون و بروون جهت تحقق امر احسن گزینش شده، دلالت می کند.

با توجه به منابع لغت ، معلوم می شود:

تشخیص حق و خیر و منفعت، جزء ابتدائی مفهوم عقل، و ترجیح حق بر باطل و خیر بر شر و منفعت بر ضرر، جزء دوم و مهار نفس و عزم بر تحقق جزء اخیر و مورد تأکید معنی عقل، و تتحقق ایمان و خلق حسن و عمل صالح،نتیجه طبیعی آن است.

پس تشخیص ، ترجیح ، تصدیق و یا تصمیم (مهار و عزم)، سه جزء معنی عقل می باشند که کارکرد جامع عقل را تذکر می دهند .

تأکید بر یکی از سه جزء معنی عقل

تأکید بر تشخیص حق و خیر و منفعت

«لقد أنزلنا إليكم كتاباً فيه ذكركم أفالاً تعقولون» (انبیاء/ ۱۰)

در این آیه شریفه تشخیص شأن قرآن که موجب بیداری و عزت و شرافت مسلمانان است مورد تأکید است [۲۵]، اگرچه ترجیح و تصمیم به التزام به مفاد آن نیز مطرح است.
در احادیث نیز، آمده است :

«کفاك من عقلك ما اوضح لك سبل غيك من رشدك» [۲]

"از کار کرد عقل برای تو همین بس است که راه انحطاط تو را از راه رشد و تعالی ات متمایز گرداند"

«مثل العقل في القلب كمثل السراج في وسط البيت» [۲۲]

تشبیه عقل، به چراغ، شأن تشخیص و تمیز را تأکید می کند.

تأکید بر ترجیح حق و خیر و منفعت

ترجیح خیر آخرت بر دنیا فانی در شرائط تعارض برای اهل تقوی ، شرط عقل است :

«ولدار الآخرة خير اللذين آتقو أفالاً تعقولون» (یوسف/ ۱۰۹)

تعقل مستقل، نیازمند پیشینه علمی مناسب، پیرامون موضوع مورد تعقل است:

«وتلك الأمثالُ نضرُّ بها للناسِ وما يعقلُها إلَّا العالمون» (عنکبوت/ ۴۳)

تأکید بر کنترل نفس و تبعیت از حق

در سوره فرقان، در تبیین کارکرد عقل آمده است :

«أَفَرَأَيْتَ مِنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هُوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ، ام تَحْسِبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقُلُونَ
اَنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا» (فرقان/۴۳-۴۴)

تشییه هوا پرستان فاقد تعلق ، به چهار پایان تابع و اسیر غرائز ، شأن عقل را در کنترل و مهار نفس و تبعیت از مقتضای حق را تذکر می دهد [۱۵].

در احادیث نیز آمده است : در زمینه تبعیت از هوای نفس ، تعقلى در کار نخواهد بود [۳] : " و لا عقل مع هوی "

از این رو ، فرمان به مبارزه با امیال افسار گسیخته ، توسط عقل مورد تأکید است
"وقاتل هواک بعقلک" [۲]

و اساسا عاقل کسی است که برنفس خویش هنگام خشم و... مالک باشد:
"العاقل من يملک نفسه اذا غضب و..." [۱۲].

تأکید بر نتیجه کارکرد عقل

تحقیق ایمان

در سوره انفال، بدترین جنبندگان را از منظر الهی، افراد فاقد تعلق و کافر معرفی می کند:

"إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمَدِ الْبَكُومُ الَّذِينَ لَا يَعْقُلُونَ" (انفال/۲۲)

"إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ" (انفال/۵۵)

لحاظ دو ایه شریفه نشان می دهد عدم تعلق منجر به عدم ایمان و رسوخ کفر می گردد:
(طباطبایی ۱۳۹۳: ۹، ج ۱۱۳).

تحقیق ادب و خلق حسن

در سوره حجرات، اکثر بی ادبان ، فاقد تعلق به حساب آمده اند :

"إِنَّ الَّذِينَ يَنادِنُوكُمْ مِنْ وَرَاءِ الْحَجَرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقُلُونَ" (حجرات/۴)

ایه شریفه نشان می دهد : از آثار تعلق ، ظهور ادب مواجهه با بزرگان خصوصا علم و معنویت ، و در رأس آن پیامبر اسلام(ص)، است [۲۵].

تحقیق عمل صالح

در سوره ملک، دوزخیان علت جهنمی شدنشان را عدم پذیرش و عدم التزام به مقتضای شنیدن و تعلق معرفی میکنند :

«وقالوا لو كنَا نَسْمَعَ او نَعْقِلُ ما كنَا فِي اصحاب السَّعْيِ» (ملک / ۱۰) "سمع" ، تعقل با واسطه ، و تعقل، تعقل بي واسطه است که اولی ، شأن عموم و دومی، شأن خواص است [۱۵].

سرنوشت جهنمی ، نشان می دهد عدم تعقل در این آیه شریفه ، علاوه بر عدم جریان تشخیص، ترجیح و تصمیم صحیح ، فقدان عمل صالح را نظر دارد؛ که در سوره بقره به آن تأکید دارد :

«أَتَأْمَرُونَ النَّاسَ بِالبَّرِّ وَتَنْسُونَ أَنفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتَلَوَّنَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ» (بقرة/۴۴)

همه این موارد در روایات نیز مطرح شده است [۱۲]؛ به عنوان نمونه در بعضی از روایات، سیر هر چه بیشتر در ژرفای و توجه هر چه بیشتر به دستاوردها و بازخورد دراز مدت اندیشه ها و تصمیمات ، از ملاک های اصلی برتری عقلانیت ، تعریف شده است : "اعقل النّاس انظرهم فی العاقب" [۱۲].

ماهیت عقل فطری

در فرهنگ دینی، عقل فطری در کارکرد سالمش از چهار چیز نشأت گرفته است : علم، قدرت، إراده، و نورانیت معنی؛ از این رو قوام عقل، به علم است و سیر و سلوکش در عالم ملکوت و معنویت است [۲۲].

این قوام علمی عقل و دوام نورانیت ملکوتی اش در ارتباط با خدا تحقق می پذیرد و هرگاه ارتباطش با خدا قطع شود از نورانیت تهی می شود و به خدمت هواي نفس و شیاطین جن و انس در می آيد و در اینجا فرهنگ دینی، آن را عقل اسیر، نکراء، شیطنت و شبیه عقل می نامد؛ معنایی که در فرهنگ دنیا طلبان، سیاستمداری و کیاست تعبیر می شود؛ همچنان که در مورد امثال معاویه و عمرو عاص، اینگونه تعبیرها، در نزد غافلان مطرح می شود [۲۲].

رابطه تفکر و تعقل

از کارکرد تفکر که فرایند تلاش برای کشف راه های رسیدن به هدف است و از کار کرد عقل که تشخیص و ترجیح و تصمیم است، معلوم می شود ارزش گذاری دستاورده فکر و داوری و گزینش فکر احسن و با اصلاح و یا اولی از شیوه نات عقل است .

پس فکر، همچون مشاور و مأمور کشف اطلاعات و ارائه دهنده راهکارهای حل مسائل در خدمت مدیریت عقل است : «دلیل العقل التفکر و دلیل التفکر الصمت» [۲۰] و مسائل منطقاً یا در حوزه تصورات و تعریفات و یا در حوزه تصدیقات و قضایا جریان دارد.

اولوالألباب ، برترین مؤمن اندیشمند عاقل

در فرهنگ قرآن، برترین افراد مؤمن، با عنوان «اولوالألباب» توصیف شده اند:

«لُب» در لغت به «خالص هر چیز» می‌گویند. «اللُب» عقل، خالص از آغشتنگی و آلودگی است... پس هر "لُبی" ، "عقل" است ولی هر "عقلی" "لُب" نیست؛ "اولوالألباب" ، به "افراد عاقل آزاده آزاد از بند شهوات و غرائز" اطلاق می‌شود [۱۱] از جمله ویژگی "اولوالألباب" ، "معرفت شهودی به حقائق قرآن" و "حقائق هستی" و "رسوخ در عرصه علم و معرفت" است.

در یک کلمه، قرآن کریم، آنان را "صاحبان حکمت الهی" معرفی می‌کند: "یوتی الحکمة من یشاء و من یؤت الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا و ما یذکر إلا اولوالألباب" (بقره/۲۶۹)

حکمت، موهبتی علمی معنوی و عملی است که جامعیت دنیوی اخروی در علم و عمل را در صاحبش نهادینه می‌کند. در فرهنگ دینی، مطلوب و گمشده مؤمن تلقی می‌شود که در هر کوی و برزن بدنبال آن دست از جستجو بر نمی‌دارد و هرجا اجزاء حکمت را یافت بی‌درنگ، آن را اخذ می‌کند اگرچه نزد منافق باشد: "الحکمة ضالة المؤمن فخذ الحکمة و لو من اهل النفاق" [۲].

بررسی قرآنی نشان می‌دهد عمیق ترین فهم و درک از حقایق دنیا و آخرت و ملک و ملکوت را "اولوالألباب" دارا هستند و به بیش از ۲۰ ویژگی علمی و عملی متصف‌اند(بقره/۱۷۹؛ آل عمران/۱۹۰-۷، ۱۹۱-۷؛ یوسف/۱۱۱، رعد/۱۹-۲۲، ابراهیم/۵۲، ص/۲۹، ۹، ۲۰، ۱۸، زمر/....).

اهمیت تفکر ارزشمند

در منطق عجیب قرآن ، تفکر سالم اساس دعوت انبیاء و تنها موضوع اساسی دیانت اسلامی است: "قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِواحْدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلّهِ مَثْنَى وَ فَرَادِي ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا..." (سیا/۴۶) این معنی، نظیر بیان اهمیت تعلق در سوره ملک است که عدم تعلق را مادر و منشاً عذاب دوزخ معرفی می‌کند : "وَقَالُوا لَوْ كَانَ نَسْمَعَ أَوْ نَعْقَلُ مَا كَانَ فِي أَصْحَابِ السَّعْيِرِ؛ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسَحَقُا لِأَصْحَابِ السَّعْيِرِ"(ملک/۱۰-۱۱).

تبییر مفرد "بذنوبهم" بجای جمع "بذنوبهم" نشان می‌دهد عدم تعلق از نظر قرآن ، گناه اساسی و منشاً گناهان دیگر است.

تبییر "مثنی و فرادی" اشاره به این امر دارد که اندیشه و تفکر باید دور از غوغاء و جنجال باشد؛ مردم به صورت تکنفری یا حداکثر دو نفر دو نفر قیام کنند... چراکه تفکر در میان جنجال و غوغاء عمیق نخواهد بود، به خصوص اینکه، عوامل خود خواهی و تعصب در راه دفاع از اعتقاد خود در حضور جمع بیشتر پیدا می‌شود [۲۵].

نکته دیگر آنکه ، افکار فردی و جمیعی باید با یکدیگر آمیخته شود؛ انسان، باید هم به تنها‌ی بیندیشد و هم از افکار دیگران بهره گیرد چراکه استبداد در فکر و رأی مایه تباہی است، هم-

فکری و تلاش برای حل مشکلات علمی به کمک یکدیگر، در آنجا که به جنجال و غوغاء نکشد مطمئنا اثر بهتری دارد و شاید به همین دلیل "منی" بر "فرادی" مقدم شده است [۲۵].

مبانی تفکر ارزشمند

آیه زیر، مبانی تفکر ارزشمند را تذکر می دهد:
 "قل إنما أعظكم بواحدة أن تقوموا لله مني و فرادی ثم تتفكروا؛ مابصاحبکم من جنة؛ إن هو إلا نذير لكم بين يدي عذاب شديد" (سبأ/۴۶)
 "بگو صرفا شما را به یک چیز سفارش می کنم : به اینکه به قصد قرب به خدا، دو تا و تک تک به پا خیزید؛ سپس بیندیشید؛ آیا هیچ جنون و اختلالی در هم صحبت دیریستان (پیامبر خدا) هست؟؛ جز این نیست که او هشدار دهنده به شما در برابر عذاب الهی است".

معرفت و ایمان به خدا

در آیه شریفه، پیش فرض اول تفکر ارزشمند و مطلوب را باور به خداوند معرفی می کند.
 در منطق قرآنی باور به خداوند و توحید، امری فطری و بی نیاز از استدلال عقلی است و استدلال بر آن از باب تنبیه و تذکر است؛ والا سرشت الهی انسان و نظام خلقت، بر آن شاهد است:
 "أَفِي اللَّهِ شُكْ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ" (ابراهیم/۱۰)
 باور به خداوند تنها اساس و بنیاد سلامت روح و روان فرد و جامعه است:
 "أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُ الْقُلُوبُ" (رعد/۲۸)
 عدم ایمان به الله وبا ضعف ایمان و اعراض از یاد خدا، منشأ رنج و عذاب و تنگناها و گرفتاری های دائمی در دنیا و کوری و عذاب آخرت است:
 " وَ مِنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَ نَحْشَرُهُ يَوْمَ القيمةِ أَعْمَى" (طه/۱۲۴).

انگیزه الهی در تحقیق و پژوهش

قصد تقرب به سوی کمال مطلق خوبیها و ارزشها، موجب انگیزش دائمی تلاش و فعالیت انسان مؤمن است؛ در این راسته، إخلاص در نیت ، شرط اساسی تأثیر گذاری مفید بر شخصیت، اعمال و نتایج محسوب می شود از این رو ، منطق دینی ، صرفا، دین خالص را مورد پذیرش خداوند معرفی می کند : "أَلَا لَهُ الدِّينُ الْخَالِصُ" (زمرا/۳).

دین خالص، سه جزء دارد:

- طلب رضای خدا: "و من أحسن دينا ممن اسلم وجهه لله..." (نساء/۱۲۵)
 - طرح و برنامه منطبق بر حکم عقل و شرع : "لقد أنزلنا إلينكم كتابا فيه ذكركم أفلاتعلقون" (أنبياء/۱۰)
 - عمل موافق برنامه مذکور و نیت الهی: "هذا كتاب أنزلناه مبارک فاتبعوه و اتقوا لعکم ترجمون" (انعام/۱۵۵)
- تبعیت توأم با رعایت تقوای الهی ، قصد قربت در ضمن عمل را تذکر می دهد .
نیت در منابع دینی روح عمل تلقی می شود : " إنما الأعمال بالنيات" [۲۲]،
و از سه جهت از عمل قوی تر است :
- ۱- خلوص بیشتر: "...و ذلك أن النية لا رباء فيها، و العمل يخالطه الرباء" [۴]
 - ۲- پایداری بیشتر و ملازمت با وجود انسان: "أنها لا يفارقه عقله او نفسه، والأعمال قد يفارقه قبل مفارقة العقل و النفس" [۲۲]

۳- گستردگی تراز عمل: "نية المؤمن خير من عمله و ذلك لأنه ينوي من الخير ما لا يدركه ؛ و نية الكافر شرّ من عمله، و ذلك لأن الكافر ينوي الشر و يأمل من الشر ما لا يدركه" [۲۲]. ازاین رو در منطق دینی به جهت "خلوص ، پایداری و گستردگی" ، نیت مؤمن ارزش بیشتری از عمل او دارد؛ و بالعكس ، نیت کافر ، از عمل کافر بدتر است.

نکته دیگر، آنکه با نیت خالص، کسب رضای خدا، علاوه بر پاداش معنوی و آخری، بهره مادی و دنیوی هم در پیش است و لیکن با نیت مادی و صیرف منفعت دنیوی ، پاداش معنوی منتفي است : "إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُعْطِي الدُّنْيَا عَلَى نِيَةِ الْآخِرَةِ وَ أَبْيَ أَنْ يُعْطِي الْآخِرَةَ عَلَى نِيَةِ الدُّنْيَا" [۴]. نکته سوم آنکه دستاورد پژوهشی با انگیزش صرف مادی، محدودتر از پژوهشی است که با نیت و انگیزه معنوی رضای خدا، شکل می گیرد؛ چرا که کفر و هوای نفس و دنیاگرایی، زنگارها و حجاب هایی بر فکر و عقل می کشنند و در کار کرد آنها اختلال و محدودیت ایجاد می کنند و بر عکس، حسن نیت موجب فروزنی رزق معنوی و معرفتی خواهد بود و اساساً توفیقات به میزان حسن نیت به دست می آید.

علاوه بر آن مصونیت از خطا از دیگر از برکت های نیت خالص خواهد بود: "إِذَا عَلِمَ اللَّهُ تَعَالَى حَسَنَ نِيَةِ مَنْ أَحَدٌ إِكْتَنَفَهُ بِالْعَصْمَةِ" [۲۲].

تقدیم حل مسائل بنیادین هویت بخش بر مسائل روبنایی دنیوی

- ارز شمندترین معرفت ها ، علم به برنامه زندگی سالم منجر به سعادت ابدی و ارزشمندترین رفتار، عمل به این برنامه سعادتمندانه است.

- خلاصه اين علم ، پاسخ به سه سؤال اساسی است که در کلام امير مؤمنان (ع) به زيبايب و جامعيت ، منعكس است :

- "رحم الله امراً أعد لنفسه واستعد لرمسه و علم من أين، و فی أین، و إلى أین؟" [۱۰]
- "خدای رحمت کند کسی را که برای خویشن توشه فراهم کند و برای رفتن به خانه قبر خویش و سرای آخرت ، مهیا باشد و بداند که از کجاست؟ در کجاست؟ و به سوی کجاست؟"
- تعبير "رحم الله" ، برخورداری از سعادت معنوی را برای عارف به مسائل هویت بخش ، تذکر می دهد .

- از اين رو در آيات ، موضوع تفکر ، ابتدا ناظر به مسائل اساسی است؛ نخستین موضوع ، نیاز به وحی و دین خدا از طريق نبوت است که آيه تفکر ، به عنوان اولین موضوع تفکر ، بدان تذکر می دهد که آیا اين (پیامبر) هم سخن شما(که ادعای پیامبری دارد) هیچ نشانی از جنون دارد؟؛ حال آنکه او در برابر عذابی شدید ، نیست جز هشدار دهنده ای به صلاح شما :

- "... ثم تفكروا ما بصاحبكم من جنة إن هو إلا نذير لكم بين يدي عذاب شديد" (سباء/۴۶)
- ملاحظه می شود موضوع عاقب عملکرد غلط و آلوده نیز تذکر داده می شود؛ تعبير استثناء ، تذکر به علم و آگاهی و دغدغه شدید پیامبر (ص) نسبت به سرنوشت شوم مخاطبين را به همراه دارد که حضرتش سرا پا اندیشناک و نگران احوال جامعه است و این معنی ، حقانیت دعوت را برای مخاطب ، با اندکی دقت نظر و تفکر پیرامون شخصیت پیامبر (ص) ، قابل درک می کند .

در آيات ديگر ، مسائل ذيل ، موضوع اساسی تفکر معرفی شده است :

- جايگاه انسان درهستي : "سخر لكم ما في السموات والارض جميعا منه ، إن في ذلك لايات لقوم يتفكرون" (جاثية/۱۳)

- هدفمندی خلقت: "... و يتفكرون في خلق السموات والارض ربنا ما هذا باطلا " (آل عمران/۱۹۱)؛ "أولم يتفكروا في أنفسهم ما خلق الله السموات والأرض و ما بينهما إلا بالحق و أجل مسمى..." (روم/۸).

- تبيين ماهیت دنیا و آخرت : "لعلکم تتفکرون فی الدنیا والآخرة..." (بقره/۲۱۹)
 - بی جویی و عبرت از حوادث روزگار : "فاصص القصص لعلهم يتفكرون" (اعراف/۱۷۶)
 - دقت نظر در ظاهر و باطن طبیعت (ملک و ملکوت) و ماهیت مرگ و قرب آن :
- "أولم ينظروا في ملکوت السموات والارض وما خلق الله من شيء و أن عسى أن يكون قد اقترب أجلهم" (اعراف/۱۸۵)

حل صحیح مسائل فوق ، موجب ثبات روحی و آرامش قلبی شخص دانش پژوه و طالب علم است و مبنای استوار برای تفکر ارزشمند و خلاق خواهد بود .

ارزشمندی موضوع تفکر

موضوع تفکر، وقتی ارزشمند است که ناظر به یکی از نیازهای اصیل انسان باشد؛ این نیازها در دو بعد مادی و معنوی مطرح می‌باشند. نیازهای مادی، شامل نیازهای جسمی (خوراک، پوشاسک، مسکن،...) و نیازهای روانی (امنیتی، عاطفی، جنسی و...) است. نیازهای معنوی شامل نیازهای معرفتی و ایمانی است.

دسته بندی و اولویت بندی نیازها و مسائل آن‌ها و رعایت تعادل در تأمین نیازهای مادی و معنوی، از ضروریات تفکر ارزشمند محسوب می‌شود که طبعاً بر اساس حکم عقل و شرع، صورت می‌گیرد.

در منطق عقل و وحی، تأمین نیازهای زیستی اولیه، تغذیه حداقل و امنیت جانی، پایه تأمین نیازهای دیگر است: "...الذی أطعهم بالجوع و آمنهم بالخوف..." (قریش/۳)

جهت گیری آخری در تأمین نیازها و عدم نسیان نیازهای دنیوی نیز از نکات اساسی است: "وابتغ فيما آتیك الله الدار الآخرة و لا تننس نصيبك من الدنيا." (قصص/۷۷)

ارزشمندی قاعده تفکر:

منطق رایج، دارای دو بخش است: بخش تعریفات و بخش تصدیقات.

بخش دوم، خود به دو قسم "صورت" و "ماده" تقسیم می‌شود.

در قسم اول، بحث از صور استدلال است که عبارت از چگونگی چینش مقدمات است به گونه ای که منجر به یقین شود. بخش اساسی این قسم به "قياس" موسوم است.

در بخش دوم، بحث از مواد مقدمات است که ترتیب مواد، چینش و استدلال، متکی بر آنها است که مهم ترین آن، مواد برهانی است که مفید یقین است.

هر استنتاج علمی، ناگزیر از استدلال قیاسی است؛ هر استدلال قیاسی از دو مقدمه تشکیل می‌شود: "موضوع فکر" که صغایر قیاس و "قاعده فکر" که کبرای قیاس را تشکیل می‌دهد. از آنجا که منطق، قواعد کلی اشکال استدلال صحیح را آموزش می‌دهد و ضرورت استفاده از قواعد معتبر در اندیشه و تفکر را تذکر می‌دهد، بایستی "قاعده فکر" در مسائل الهیات و علوم انسانی، حکم کلی یقینی و یا ظنی معتبری باشد که از قرآن و سنت معتبر و یا منبع معتبر عقلی در طول قرآن و سنت معتبر آخذ شده باشد و در علوم طبیعی، قواعد اساسی منطقی و ریاضی قواعد معتبر حاصل از حل مطلوب مسائل کاربردی و تجربی، مبتنی بر قواعد اساسی، مبنای استنتاج‌ها خواهد بود.

سخن و قضاوت به علم و توقف هنگام عدم علم، دو نکته اساسی است که با شگفتی، عنوان حق الهی در این زمینه مطرح شده است! حق الهی بر بندگان این است که بگویند آنچه را می‌دانند و از قضاوت بایستند نسبت بدانچه نمی‌دانند [۲۰]:

"سأَلَتْ أَبَا جَعْفَرَ (عِ) مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ؟ قَالَ: أَنْ يَقُولُوا مَا يَعْلَمُونَ وَيَقْفَوْا عَنْ مَا لَا يَعْلَمُونَ"

حدیثی دیگر تذکر می دهد که خداوند در کتابش، بندگانش را به دو ویژگی ملزم نموده است : اینکه سخنی نگویند مگر اینکه بدانند و رد نکنند آنچه را که نمی دانند [۲۰]:

"إِنَّ اللَّهَ خَصَّ عِبَادَهُ بِآيَتِينَ مِنْ كِتَابِهِ : أَنْ لَا يَقُولُوا حَتَّى يَعْلَمُوا وَلَا يَرْدُوا مَا لَمْ يَعْلَمُوا، وَقَالَ عَزُوهُ جَلَّ جَلَّهُ : إِنَّمَا يُؤْخَذُ عَلَيْهِمْ مِنْ ثَيَاقِ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ" (اعراف/۱۶۹)،

و قال: بل كذبوا بما لم يحيطوا بعلمه و لما يأتهם تأويله (بونس/۴۰/)

"سخن به علم" متکی بر پژوهش‌ها و مستندات علمی، بر خلاف مشهورات رایج در محیط‌های علمی و "توقف هنگام عدم علم" با وجود شهرت علمی امر مشکوک ، امری بس دشوار و نیازمند سعه صدر و روایه حقیقت جویی و فروتنی علمی است .

طبعاً تحقق این معنی، خود نیازمند تمرین آزاد اندیشی و اندیشه ورزی با مستند معتبر در نظام آموزشی از همان ابتدای تعلیم و تربیت است که لازمه آن وجود نظام آموزشی با کادر مدیریتی و آموزشی خلاق است و لای با مدیریت و معلم فاقد تفکر خلاق ، تحقق نوآوری و شکوفایی علمی آرزویی بیش نخواهد بود .

مشورت با اهل خبره

"مشورت" در لغت، استخراج شیره عسل است و در اصطلاح، استخراج رأی أحسن از طریق مراجعه و گفتگوی با یکدیگر است [۱۱].

اصل مشورت، یک ضرورت عقلی و شرعی است تا بدانجا که یک سوره به این عنوان در قرآن آمده است و در آن امر مشورت را به عنوان شاخص برجسته و رایج جامعه اهل ایمان در تدبیر امورشان معرفی می کند : " وَالَّذِينَ اسْتَحْبَأُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرَهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمَمَارِزْ قَنَاهُمْ يَنْفَقُونَ" (شوری / ۳۸)

آیه شریفه ، جامعه گوش به فرمان خدا را با سه ویژگی پایدارِ إقامه صلوٰة ، مشورت و انفاق، توصیف می کند و نماز ، نmad و محور حق الله، و انفاق، نmad و محور حق الناس است که کل دین را در بر می گیرند؛ از این‌رو در منطق قرآن ، مشورت، راهکار شناخت و تحقق صحیح و احسن حق الله و حق الناس است .

در آیه دیگر، استماع نظرات و تبعیت از احسن اقوال را، ویژگی جامعه هدایت یافته الهی و جامعه عاقل رها شده از بند شهوت و غرائز، معرفی شده است :

"فَبَشِّرْ عِبَادَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ، أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَيْهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أَوْلُوا الْأَلْبَابُ" (زمرا / ۱۸)

پس فقدان جریان مشورت ، جامعه را در مسیر نافرمانی امر خدا و تضییع حق الله و حق الناس و در مسیر ضلالت و تبعیت از جهل و شهوت و هوای نفس ، قرار می‌دهد .
لازم به تذکر است که در منطق اسلام:

الف: در تشخیص موضوعات و امور عرفی ، عقل اهل خبره راهگشا است و لیکن در امر احکام موضوعات الهیات و علوم انسانی ، مرجع مشورت، صاحب نظران دینی متخصص [۲۵] هستند.

ب: توجه به مستند رأی مشاوران، خصوصا در احکام موضوعات، در اتخاذ نظر احسن، نقش مهمی ایفاء می کند ولیکن این امر در صلاحیت کسانی است که توان ارزیابی مستندات نظرات را دارا باشند و إلا در حوزه احکام ، ضرورت تقلید از مرجع اعلم و در حوزه موضوعات، تبعیت از متخصص اعلم ، مطرح می شود .

بسترها و عوامل فردی خانوادگی تفکر خلاق

بسترها و عوامل تفکر خلاق در دو حوزه مدیریت خود و خانواده و مدیریت اجتماع و حکومت مطرح هستند:

وراثت پاک و سالم، تربیت منطقی، تلاش مستمر علمی ، ایمان و تقوی، شب زنده داری ، رسیدگی به احوال فقراء و محروم‌مان ، فراغت فکری و روانی از جمله بسترها و عوامل تفکر ارزشمند و خلاق فردی خانوادگی، به شمار می آیند که در ادامه به اختصار توضیح داده خواهند شد.

وراثت پاک، سالم و معقول

ولادت مشروع از پدر و مادری سالم و عاقل، در منطق اسلام ، از بسترها طبیعی شکل گیری کودکی با شخصیتی مساعد ، جهت تفکر ارزشمند و خلاق می باشد .

به طور طبیعی، پیش‌نیاز این ولادت، شکل گیری خانواده، بر مبنای کفویت عقلانی زن و شوهر، و مشروعیت دینی ازدواج است.

توجه به امر تغذیه پاک و حلال پدر و مادر، بهداشت جسمی، روانی و معنوی امر زناشویی که در منطق دینی و دستاوردهای علمی مورد تأیید و تأکید است، نقش اساسی در شکل گیری شخصیت سالم و معنوی کودک ایفاء می کند.

کفویت عقلانی پدر و مادر و حداقل توانمندی آنان در تجهیه و تحلیل عقلانی مسائل نیز زمینه مهم دیگری در شکل گیری شخصیت عقلانی و پژوهشی کودک است؛ از این‌رو در حدیث تذکر می‌دهد اگر مادر فرزند و یا دایه اش دچار سفاهت و کم عقلی باشد، نبایستی اجازه داد تا فرزند

را شير دهد، چرا که شيردهي موجب سريایت شخصيت عقلاني مادر و دايه، به کودک خواهد شد:
"لا تسترضاوا الحمقاء فإن البن يُعدي" [٦].

تربيت نظری - کاربردي

تربيت ريشه دار، تركيبي از تربيت منطقی، تجربی و الگويی است که حواس و قوای ادرائی از قبيل سمع و بصر و فکر و خيال و عواطف و عقل و قلب، همه در آن شرکت دارند.
"سمع وبصر و فؤاد"، سه ابزار اساسی شناخت تجربی و استدلالي هستند.
"فؤاد"، به معنی عقل و قلب است با اين ويزگی که در معنی "فؤاد"، "جوشش و افروختگی" نهفته است که به قدرت تجزيه و تحليل و نكته سنجي و ابتکار، نظر دارد [٢٥] : "الفؤاد كالقلب، لكن يقال له فؤاد، إذا اعتبر فيه معنى التفؤاد اي التوقد" [١١].

تربيت منطقی و عقلاني

بهره گيري از سه روش حكمت، موعظه حسنة و جمال احسن، اساس آموزش و تربيت منطقی اسلامي، است :

"أدع إلى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة و جادلهم بالتي هي أحسن..." (نحل/١٢٥)
"حكمت" دانش استدلالي برهاني عقلی - وحياني است؛ "موعظة حسنة"، محتواي اثر بخش قلبي است که مبتنی بر منطق عقلی وحياني است؛ "جمال احسن" پاسخ اقتاعی به شباهات و ابهامات، عمدتاً مبتنی بر عقل و وحی و گاه مبتنی بر مسلمات ذهنی مخاطب است.
ميدان دادن به کنجکاوی های کودک و هدایت آن به سوی ضرورت های مادي و معنوی او وکمک به یافتن پاسخ سوالاتش، فراخور ظرفیت ذهنی و میزان علم به فرهنگ لغات، از طریق یافته های سابق و اطلاعات جدید، از نکات اساسی پرورش تفکر خلاق کودک در محیط خانواده، و مهد و آموزشگاه می باشد.

آموزش مبتنی بر طرح سوالات ناظر بر محتواي درس برای دانش آموزان و ایجاد انگیزش در میان آنها، برای یافتن پاسخ با استفاده از معلومات سابق و یا منابع خاص در کلاس و یا بعنوان تکلیف منزل به شکل گروهی و یا فردی و در نهایت جمع بندی نهایی پاسخها و رسیدن به جواب مطلوب و یا احسن با مشارکت کلاس، نکته دیگری است که از آیه تفکر (سباء/٤٥)، به دست می آيد.

این چنین طرح سؤال حساب شده و بجا (حسن سؤال)، زمینه ساز تولید علم است که در روایات بدان ارزش نصف علم داده شده است: "حسن السؤال نصف العلم" [٤].

در آیات دیگر، از جمله آیات خبری و تشویقی دعوت به تفکر ، تعقل ، تدبیر ، نظر ، و تذکر، خصوصا توام با لحن شبه توبیخی، ضرورت پرسشگری حساب شده و نظام یافته را در امر زندگی دنیا و آخرت، تذکر می دهد:

"أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ... "(انعام/۵۰)

"أَفَلَا تَقْلُوْنَ " (بقره/۴۴)

"أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ... " (محمد/۲۴ ، نساء/۸۲)

"أَفْمَنْ يَخْلُقُ كَمْنَ لَا يَخْلُقُ أَفْلَاتَذْكُرُونَ " (نحل/۱۷)

"أَإِلَهٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ " (نمل/۶۲)

از نقشهای اساسی انبیاء ، آزاد کردن و فعال نمودن عقول مدفون جامعه بشری در راستای حل مسائل مفید و ضروری فرد و جامعه، است : "... و يسيراوا لهم دفائن العقول" [۲] .

تریتیج تجربی و کاربردی

دعوت به سیر در طبیعت و تاریخ و دقت نظر در مطالعه آنها از ویژگی‌های تربیت قرآنی است که از دستاوردهای آن، پیداکردن قلب فکور و عاقل و نکته سنجی و عبرت و درس آموزی از حوادث است:

"أَفْلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَلُ وَلَكِنْ تَعْمَلُ الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصَّدُورِ" (حج/۴۶)

"قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقُ..." (عنکبوت/۲۰)

"لَقَدْ كَانَ فِي قَصْصَهُمْ عِبْرَةٌ لِأُولَئِكَ الْأَلْبَابِ" (یوسف/۱۱)

"وَإِنْ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ" (نحل/۲۱)

"يَقْلِبُ اللَّهُ الْلَّيلَ وَالنَّهَارَ إِنْ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِأُولَئِكَ الْأَبْصَارِ" (نور/۴۴)

"فَانظُرْ إِلَى آثارِ رَحْمَةِ اللَّهِ كَيْفَ يَحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا" (روم/۵۰)

"إِنْ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِمَنْ يَخْشِي" (نازعات/۲۶)

تربیت الگویی

سیر در زندگی افراد متفکر و خلاق، رهنمودهای ملموس فراوانی را برای دانش پژوهان به ارمغان می آورد. در رأس این افراد، انبیاء (ع) و معصومین(ع) قرار دارند؛ چرا که از جامعیت وجودی تفکر منطقی و شهودی و عقل و عرفان در بالا ترین سطوح ممکن بر خوردار بودند؛ از این رو تا انبیاء به کمال عقل نمی رسیدند به مقام نبوت برگزیده نمی شدند:

"وَلَا بَعْثَ اللَّهُ نَبِيًّا وَلَا رَسُولًا حَتَّىٰ يَسْتَكْمِلَ عَقْلَهُ، وَيَكُونَ عَقْلَهُ أَفْضَلُ مِنْ جَمِيعِ عَقُولِ أَمْتَهِ" [۲۰].

لذا اينان اولى ترين افراد در فعال کردن تفکر و تعقل بشری در بالاترين سطح ممکن هستند:
"وَيَشِيرُوا لِهِمْ دَفَائِنَ الْعُقُولِ" [۲].

در حدیث نیز آمده است که با ظهور امام زمان و هدایت الهی او عقل بشر به کمال ممکن خویش می رسد:

"إِذَا قَامَ قَائِمَنَا وَضَعَ اللَّهُ يَدَهُ عَلَى رُؤُسِ الْعِبَادِ فَجَمَعَ بِهَا عَقُولَهُمْ وَكَمَلَتْ بِهِ احْلَامَهُمْ" [۲۰].

و در نتیجه، مجھولات علمی در نهایت دنیوی اش رمز گشایی می شود [۲۲].

پس معرفی شخصیت انبیاء و معصومین، خصوصا از جهت ویژگی منطقی و شهودی شان درس های فراوانی را برای رشد علم و معرفت و تفکر خلاق خواهد داشت. طبعاً، منبع ویژه آن سیره انبیاء(ع) و پیامبر اسلام(ص) و ائمه معصومین(ع) در قرآن و احادیث است.

تلash مستمر علمی

سعی و تلاش وافر علمی، موجب باروری و رشد و نضج عقل فطری می شود؛ از این رو آگاهی حداقل جامع در موضوع مورد پژوهش، شرط خلاقیت و نوآوری و شکوفایی خواهد بود:

"العقل غريزة يزيد بالعلم و التجارب"

"دراسة العلم لقاح المعرفة..." [۲۵].

جامعیت و نظام یافتنی (نگرش سیستمی) در مطالعات، بعلاوه مطالعات بین رشته ای مرتبط، سه نکته مهم در بستر سازی تفکر خلاق خواهد بود.

صبر و استقامت

صبر در راه رضای خدا و بر پای داشتن نماز و انفاق، سه ویژگی بنیادین شخصیت اولوالأباب، عقلای آزاده آزاد از بند شهوت و غرائز، است :

"إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أَوْلُو الْأَلْبَابِ ... وَالَّذِينَ صَبَرُوا بِتَغْيَّرِ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مَا رَزَقَنَاهُمْ سَرَا وَعَلَانِيَّةً ..." (رعد/۲۱)

در آیه یاد شده ۹ صفت از صفات اولوالأباب، مطرح شده است که ویژگی با فعل مضارع و ۳ ویژگی فوق با فعل ماضی آمده است که گویای بنیادی بودن این سه ویژگی است .

در بحث مشورت بیان شد که نماز و انفاق، نماد حق الله و حق الناس هستند از این رو صبر، ناظر به هر دو حوزه حق الله و حق الناس است .

با توجه به این امر، صبر در راه خدا، به معنی استقامت در اطاعت امر خدا در دو حوزه حق الله و حق الناس وایستادگی در برابر سختی‌ها و نامالایمات روزگار و صبر بر مخالفتها و مزاحمتها نفس اماره، جاهلان، غافلان و گمراهان آلوده است:

"الصبر ثلاثة : صبر عند المصيبة ، و صبر على الطاعة ، و صبر عن المعصية..." [۲۰]
پس صبر و استقامت و ایستادگی بر عوارض و پیامدهای پژوهش علمی، جلوهای از اطاعت امر خدا و پایداری در ادای حق الله و حق الناس است.

ایمان و تقوی

ایمان به ارزش‌های الهی و پرهیز از محرمات و رعایت اوامر الهی، بیشن نافذی به مؤمن عطا می‌کند که حق را از باطل و خیر را از شر و صحیح را از خطاء تمییز می‌دهد (فرقان) و در معضلات و مشکلات، بن بست گشایی می‌کند و در پالایش روحی و اعتلای نفسانی پژوهشگر، نقش اساسی را ایفاء می‌کند [۱۵]:

"يا ايها الذين آمنوا إن تتقوا الله يجعل لكم فرقانا و يكفر عنكم سيناتكم و يغفر لكم و الله ذو الفضل العظيم" (انفال/ ۲۹)
"و من يتق الله يجعل له مخرجا و يرزقه من حيث لا يحتسب" (طلاق/ ۲-۳)

تأهل سالم

تشکیل خانواده و تأهل سالم ، نقش حیاتی در آرامش روانی زن و مرد و تعادل شخصیتی آنان دارد؛ آرامش و تعادل شخصیتی، دو ویژگی بستر ساز تحقیق و پژوهش هستند؛ از این رو، قرآن کریم تذکر می‌دهد این اهل اندیشه و فرهیختگانند که به ارزش‌های متعالی ازدواج در راستای فکر و اندیشه، واقفند و ضرورت حیاتی و آثار و برکات آن را در می‌یابند:

"ومن آياته أن خلق لكم من أنفسكم أزواجا لتسكنوا إليها و جعل بينكم مودة و رحمة إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون" (روم/ ۲۱)

در روایات نیز بر این نقش تعادل بخشی و آرامش روانی تأکید می‌شود به گونه‌ای که دو رکعت نماز متأهل را از ۷۰ رکعت نماز مجرد بالاتر می‌داند :

"ركعتان يصلی‌همان المتزوج أفضل من سبعين رکعة يصلی‌ها اعزب" [۲۰]

پس تأهل سالم، نقش حياتی در بسترسازی نوآوری و شکوفایی و خلاقیت دارد که سیاستگزاری و برنامه ریزی اجرائی در این راستا، خود بحث مستقلی را می طلبد.^۱

فراغت فکري و روانی

طبيعت تفکر، نيازمند آرامش درونی و فراغت از دغدغه های پراکنده و گسيخته و نامنظم است؛ ازايين رو تمرکز بر موضوع و تأمل درآن در محیط سکوت و آرامش، شرط اول پیگیری و راهنمای حل مسئله است :

"دليل العاقل التفكير، و دليل التفكير الصمت" [۲۲]

در حدیثی دیگر، سکوت و خاموشی، موجب جوشش و نورانیت فکر و قلب و وفور جرقه‌های ذهنی معرفی شده است:

"إِلَزَمَ الصَّمْتَ يَسْتَنِرُ فَكِيرًا" [۱۲]

"أَكْثَرُ صَمْتِكَ يَتَوفَّرُ فَكِيرًا، وَ يَسْتَنِرُ قَلْبَكَ..." [۱۲]

علاوه برخلوت مناسب، زمان مناسب نيز در امر تفکر خلاق موضوعیت دارد که در محور بعد مورد بحث قرار می گيرد.

استفاده از زمان مناسب، به ويژه شب زنده داري

در رهنماود الهی در قرآن، سه وقت ويژه برای تأمیلات فردی در اصلاح امر دنيا (با نیت و جوب کفایی) و در اصلاح امر آخرت (با نیت و جوب عینی) مطرح است :

- بعد از نماز صبح تا طلوع آفتاب
- بعد از عصر تا غروب آفتاب
- بعد از نیمه شب تا طلوع فجر

"وَذَكْرُ رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرِّعًا وَ خَيْفَةً وَ دُونَ الْجَهْرِ بِالْعَدُوِّ وَالْأَصَالِ وَ لَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ

"(اعراف/۲۰۵)

"وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طَلُوعِ الشَّمْسِ وَ قَبْلَ الْغَرْبَةِ وَ مِنَ اللَّيلِ

فَسُبِّحْهُ وَ إِدْبَارُ السَّجْدَةِ" (ق: ۳۹)

آيه اول، بر استفاده بهينه از وقت اول و دوم تأکيد دارد و هشدار می دهد مبادا از اين دو وقت غفلت شود.

^۱ در مقاله "چشم انداز و نهاد خانواده از دیدگاه اسلام" اين نکات بررسی شده است : (نقی پورفر، کمال

مدیریت ۶-۱۳۸۳، ۳۴)

آیه دوم ، با دعوت به صبر در برابر سخنان بیجا و آزار دهنده محیطی، استفاده از سه وقت را تذکر می دهد؛ نظیر این آیه در سوره (طه/۱۲۰) نیز مطرح است.

هر حرکت فکری اصلاحی و تفکر خلاق، مستند به اجتهاد مشروع عقلی و دینی، معمولاً در ابتدا با مقاومت جامعه علمی و دینی مواجه می شود و احياناً طعنها و سرزنشها و بی حرمتی هایی را با خود به همراه دارد ؛ دعوت به ذکر و عبادت و تسبيح الهی ، زمينه صبر و استفامت مناسب را فراهم می آورد تا مؤمن پژوهشگر از زخم زبان های جاهلان و حسودان نهراسد و در نتيجه صبر، توفيق الهی در عرصه پژوهش های مبارک در حوزه علم ودين نصييش شود .

از سه وقت يادشده، شب زنده داری و استفاده بهينه از آن، مهم ترين وقت مبارک برای پژوهش و تعزيه معرفتی و معنوی است؛ از اين رو، نور چشمی و پاداشی برای شب زنده داران مقدر شده است که از محاسبه و ارزیابی عقل حسابگر دنيوی ، خارج است :

"فلا تعلم نفس ما أخفى لهم من قرء اعين جزاء بما كانوا يعملون" (سجده/۱۷)
دليل ضرورة استفاده ويه از اوقات نيمه هاي شب و سحر گاهان، نقش آفرینندگي و خلاقيت پرور شب در شكل گيري اندیشه هاي پايدارتر و تصميم هاي قاطع و مستحکم و ريشه دارتر معرفی شده است :

"إن نائئه الليل هى أشد وطاً و أقوم قيلا " (مزمل/۴)

علاوه بر آن، ضرورت تلاش ها و امور اجرایی در روز و طبعاً عدم وجود فرصت های مناسب تفکر ارزشمند و خلاق، دلیل دیگر استفاده از شب می باشد :

"إن لک فى النهار سبحا طويلا" (مزمل/۵)

ممکن است تصور شود ظهور آيات در زمینه اصلاح امر آخری است و پژوهش های علوم دنيوی را در بر نمی گيرد؛ حال آنکه باید توجه داشت در منطق اسلام، اصلاح امور دنيا و بندگان خدا در راستای آخرت نیز امری آخری است و در مسیر کسب رضای الهی به شمار می آید :

"إعمل لدنياك كأنك تعيش أبدا و اعمل لآخرتك كأنك تموت غدا" (نوري، ۱/۱۴۶)

نکته اساسی، تعادل پژوهش های دنيوی و آخری است که دارا بودن حداقل معرفت دینی ضروری و حفظ حداقل حیات معنوی دینی در شخصیت پژوهشگر مسلمان ، شرط پژوهش های علمی- دنيوی مرضی خدا است تا چه رسد به پژوهش های علمی- آخری که طبعاً مورد تأکید است :

"و لو أن أهل القرى آمنوا و انقوا لفتحنا عليهم بركات من السماء والأرض و لكن كذبوا فأخذناهم بما كانوا يكسرون" (اعراف/۹۶)

رسیدگی به احوال فقراء و محرومان

در منطق اسلامی رسیدگی به احوال فقراء و محرومان، یکی از دو کلید اساسی اصلاح امور دنیا و آخرت است و کلید اساسی دیگر بر پای داشتن نماز می باشد که در جای جای قرآن کریم بر این دو تأکید دارد:

"هُدٰى لِلْمُتَقِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ مَا رَزَقْنَاهُمْ يَنفَقُونَ" (بقره/۳-۲)

ملاحظه می شود: نتیجه تبلیس به این دو تکلیف ، در کنار ایمان، همان تقوای الهی است که خیر دنیا و آخرت را رقم می زند:

"وَ لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرْبَى أَمْنَوْا وَ اتَّقَوْا لِفَتْحِنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتُهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ..." (اعراف/۹۶)

جسارت فکری در خلاقیت و ابتکار

کشف حقیقت، نیاز فطری انسان است؛ کنجکاوی و جستجو گری، شنیدن و دیدن، تجزیه و تحلیل و ترکیب، ابزار کشف حقیقت است؛ لذا با سرشت انسان ملازم است:

"وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بَطْوَنِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَارَ وَ الْأَفْئَدَهُ لَعَكُمْ تَشَكَّرُونَ" (انحل/۷۸)

لازمه دیگر کشف حقیقت، پرسش گری و نقد عالمانه دلایل بینشها و گرایشها در امور دنیا و آخرت است؛ آنچنان که حق را ولو از اهل باطل باید اخذ کرد؛ حال آنکه باطل را از اهل حق نمی توان پذیرفت اگرچه به آیه قرآن بر اساس تفسیر به رأی آراسته باشد، همان گونه که حضرت عیسی(ع) بدان تذکر می دهد:

"خُذُوا الْحَقَّ مِنْ أَهْلِ الْبَاطِلِ وَ لَا تَأْخُذُوا الْبَاطِلَ مِنْ أَهْلِ الْحَقِّ؛ كُونُوا نَقَادُ الْكَلَامِ، فَكُمْ مِنْ ضَلَالَةٍ زَخَرْفَتْ بِآيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ كَمَا زَخَرْفَ الدِّرْهَمَ مِنْ نَحَاسٍ بِالْفَضْلَةِ الْمَمْوَهَةِ" [۲۲]

نهراسیدن از پرسش گری در مورد عادتها و عقاید جزئی، طبیعت طالب حقیقت است و اساساً حیات معنوی انسان در گرو تلاش و سیر دائمی در مسیر علم و معرفت در بستر اتصال دائمی با منبع حقیقت، ذات لا یزال الهی، است؛ از این رو قرآن کریم یکی از خصایص متعالی مشترک میان مردان و زنان مؤمن را سیاحت‌گری و جنب وجوش دائم در مسیر دانستن و یافتن حقایق، معرفی می کند:

"الثَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ الْحَافِظُونَ لِحَدِودِ اللَّهِ وَ بَشَرُ الْمُؤْمِنِينَ" (توبه/۱۱۲)

"... مسلمات مؤمنات قانتات ثائبات عابدات سائحتات..." (تحریم/۵)

سیاحت، گشت و گذار دائمی است که سکون و توقف نمی شناسد؛ این واژه از کاربرد "ماء سائح" اخذ شده است که به آب همیشه روان پر جنب و خوش اطلاق می شود [۲۳، ۲۴]. از نظر مصطفوی، فکر و اندیشه و دقت نظر و داشتن برنامه حساب شده در مفهوم سیاحت نهفته است و

از این جهت از واژه‌های دیگر متمایز است گویی که جریان آب با تدبیر و نقشه معینی حرکت می‌کند [۲۳، ۲۶].

این جسارت در پژوهش و آزاد اندیشی، با رعایت اصول و قواعد پژوهش و مشاوره با اهل خبره، و عرضه اندیشه در محافل اهل علم و خرد و سعه صدر در شنیدن نقد مخالفین و پاسخ متین علمی و به کرسی نشاندن صحت نظر در صحنه اصلاح مشکلات نظری و عملی از خطرات انحراف و بدعت و گزاره گویی و خرافات مصون می‌ماند.

طبیعت کشف حقیقت، جرأت قدم گذاشتن در وادی‌های ناشناخته و جدا شدن از عادت‌های ریشه دار، ذهن و گرایشی را می‌طلبد که از عهده وجودهای عاشق و آزاد از اسارت شهوت شکم و غرائز بر می‌آید و به سهولت رخ می‌دهد.

وجودهای جامع در این راه، در منطق قرآنی به "أولوا الألباب" موسومند که "آزاد اندیشی"، "عدم دلبستگی به دنیا" و "شرح صدر" سه ویژگی آنان در راه کشف حقیقت است که در سوره زمر آمده است که سر لوحه اش، اخلاص در دین است:

"فَبِشِّرْ عِبَادَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَبَعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَيْهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابُ" (زمر/۱۸).

"أَلَمْ ترَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً... ثُمَّ يَهْيِجُ فَتَرِيهِ مَصْفَرًا قَمْ يَجْعَلُهُ حَطَاماً، إِنْ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِأُولَئِكَ الْأَلْبَابِ" (زمر/۲۱).

"أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ..." (زمر/۲۲).

پیگیری حل مسئله در شرائط مختلف

تمرکز پژوهش بر موضوع و استمرار بر آن در شرایط و حالت‌های گوناگون، زمینه درگیری ضمیر انسان با موضوع را فراهم می‌کند. این درگیری باطنی با موضوع همچون قفل شدن موشك فکر برهدف حل مسئله است که در فرصت مناسب به هدف اصابت می‌کند اگرچه به ظاهر انسان هنگام جرقه زدن و کشف راه حل به امر دیگری اشتغال داشته باشد. بستر سازی فوق از رهنمودهای لقمان حکیم به فرزندش در مسیر علم و معرفت و تحقیق و پژوهش و مشورت می‌باشد:

"وَاجْهَدْ رَأْيِكَ لِهِمْ إِذَا اسْتَشَارُوكُ، ثُمَّ لَا تَعْزِمْ حَتَّى تَثْبِتْ وَتَنْظُرْ، وَلَا تَجْبُ فِي مشورَةٍ حَتَّى تَقُومْ فِيهَا وَتَقْعُدْ وَتَنَامْ وَتَأْكُلْ وَتَصْلِي وَأَنْتَ مُسْتَعْمِلْ فَكْرَتِكَ وَحُكْمَتِكَ فِي مشورَتِكَ ... " [۷].

"وَنَظَرْتَ رَا در نهایت سعی و تلاش، برای طالبان حل مسئله به کار انداز، آنگاه که از تو به مشورت نظر خواستند، سپس، تصمیم خویش را قطعی مکن مگر آنکه ثبات به خرج دهی و با

دقت بنگري، و در هيج مشورتى پاسخ نده تا آنکه در آن پياخizi و بنشيني و بخوابي و بخورى و نماز گزارى، در حالى كه فكر و حكمت خويش را پيرامون موضوع مشورت به کار گيرنده اي " ضرورت در گيرشدن با موضوع ، در شرایط مختلف نفساني ، گوياي آن است که نوع توجه و ميزان توجه نفس به موضوعات در شرایط مختلف زمانی مكانی و نفسانی متفاوت است ؛ از اين رو ضرورت دارد پژوهشگر از حداکثر ظرفيت وجودي خويش برای حل مسئله با روش مواجهه دادن خويش با مسئله در شرایط گوناگون استفاده کند .

علاوه برآن، حضور در صحنه و مواجهه از نزديك با مشكل ومسئله و تجربه آن ، نقش ویژه اي در انعکاس روانی مناسب از ابعاد مختلف موضوع و تأثير گذاري آن در درک و حل صحيح مسئله دارد :

"ليس الخبر كالمعاينة" [۱۴].

طبعاً اين جريان مطالعه موضوع در لحظات آرامش فكر و فراغت از هوسها و کشنش‌های دنيوي بيشتر جلوه گر می شود. اين معنى، اگرچه اغلب با خلوت وتنهاي و خروج از جمع همراه است، ليكن ممکن است در خلال فعالیتهای اجتماعی و نشست و برخاستها نیز صورت پذيرد. آنجا که امور روز مره به دیده عبرت نگریسته می شود و هر حرکت و سکونی با دقت مورد مطالعه قرار می گيرد.

نتیجه

"فکر" قوه در خدمت "عقل" است و "تفکر" فرایند پیشنهاد اهداف و راه های مختلف رسیدن به آن اهداف و ارائه آن به محضر عقل است و کار عقل(تعقل)، ارزیابی دستاورد فکر و گزینش طریق احسن رسیدن به هدف احسن است.

تفکر و تعقل، اساس ديانت اسلامي است. در عين حال از مبانی استقرار و نهايinه شدن تفکر و تعقل، ايمان به خدا، قصد قربت، باور به دين خدا و آخرت، ارزشمندی موضوع وقائعه تفکر، و مشورت با اهل خبره است.

از بسترهاي تفکر و تعقل خلاق، طهارت مولد، تربیت منطقی، تلاش مستمر علمی، تأهل، جسارت فكري، پیگیری موضوع در شرایط مختلف، صبر و استقامت، فراغت فكري و روانی، شب زنده داري، رسیدگی به احوال فقراء و نیازمندان است.

در پایان محور های تحقیقی مرتبط با موضوع پیشنهاد می شود:

سيستم های اجتماعی حکومتی بستر سازِ تفکر خلاق :

- استقرار نظام شایسته سalarی مدیریت خلاق

- استقرار نظام تأهل و خانواده محوری
- استقرار نظام تأمین اجتماعی حداقل سالم:

• نظام معیشت

• نظام بهداشت و درمان

• نظام آموزش عمومی

• استقرار نظام آموزشی خلاق و مبتکر:

• نظام آموزشی هویت محور، شغل محور و علم محور

• نظام پشتیبانی و حمایت از پژوهش‌های علمی نیاز محور

• نظام کرسی‌های نظریه پردازی و نقد سازنده

• استقرار نظام رسانه‌ای مکمل و مروج تفکر خلاق

• استقرار نظام فناوری اطلاعات به روز، و مناسب نیاز جامعه

آفات و موانع تفکر خلاق:

الف- آفات درونی:

• علمی معرفتی

• خصلتی و اخلاقی

ب- آفات محیطی:

• نظام سیاسی استبدادی

• نظام فرهنگی دنیا طلب

• نظام اقتصادی سود محور

• نظام اخلاقی شهوت محور

• جریان و استقرار فقر و مسکن ن در جامعه

• از هم گسیختگی نظام خانواده

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

منابع

۱. قرآن کریم
۲. سید رضی، محمد بن الحسن(۱۴۰۷ه.ق)، «نهج‌البلاغة»، تحقیق صبحی الصالح، قم، چاپ اول.
۳. آمدی، عبد الواحد بن محمد (۱۳۶۶ه.ش)، «غیرالحكم و دررالکلم»، قم، چاپ اول.
۴. بن حسام الدین هندی، علاء الدین علی المتنقی (۱۴۰۹ه.ق)، «کنز العمال فی سنن الأقوال و الأفعال»، مؤسسه الرساله، بیروت.
۵. بن فارس، احمد (۱۴۰۷ه.ق)، «معجم مقانیس اللعنة بیروت»، مکتب الاعلام الاسلامی.
۶. حر عاملی، محمد بن حسن (۱۴۰۳ه.ق)، «وسائل الشیعه الی تفصیل مسائل الشریعه»، تحقیق عبد الرحیم ربانی شیرازی، دار احیاء التراث العربی، بیروت، چاپ پنجم.
۷. حوزی، عبد علی بن جمعه(بی تا)، «نور الثقلین»، تحقیق سیدهاشم رسولی محلاتی، قم، نشر علمیه، چاپ دوم.
۸. خمینی، روح الله (۱۳۸۲ه.ش.)، «تفسیر و شواهد قرآنی در آثار امام خمینی»، قم، مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، چاپ اول.
۹. حوزی، عبدالعلی بن جمعه عروسی (بی تا)، «نور الثقلین»، تحقیق سیدهاشم رسولی محلاتی، قم، نشر علمیه، چاپ دوم.
۱۰. دیلمی، محمد بن حسن (۱۴۰۸ه.ق.)، «اعلام الدین فی صفات المؤمنین»، مؤسسه آل البيت لاحیاء التراث، قم، چاپ دوم.
۱۱. راغب اصفهانی، حسین بن محمد(بی تا)، «مفردات الفاظ القرآن»، تحقیق ندیم مرعشلی، المکتبة المرتضویة، قم.
۱۲. ری شهری، محمدی (۱۴۰۴ه.ق.)، «میزان الحکمة»، مکتب الاعلام الاسلامی، قم، چاپ اول.
۱۳. زمخشیری، محمود بن عمر (بی تا)، «الکشاف عن حقائق غوامض التأویل»، نشر ادب الحوزه، قم.
۱۴. صدوق، محمدبن علی (۱۴۰۴ه.ق.)، «من لا يحضره الفقيه»، نشر جامعه المدرسین، قم، چاپ دوم.
۱۵. طباطبائی، محمد حسین(۱۳۹۳ه.ق.)، «المیزان فی تفسیر القرآن»، نشر اسماعیلیان، قم، چاپ دوم.
۱۶. طبرسی، ابوعلی فضل بن حسن(۱۴۰۶ه.ق.)، «مجمع البیان لعلوم القرآن»، تحقیق سید هاشم رسولی محلاتی، دار احیاء التراث العربی، بیروت.
۱۷. عسکری، ابوهلال حسن بن عبد الله (۱۳۵۳ه.ش.)، «الفرقون اللغوية»، مکتبه بصیرتی، قم.
۱۸. فخر رازی، فخرالدین محمد بن عمر(بی تا)، «التفسیر الكبير»، نشر ادب الحوزه، قم، چاپ اول.
۱۹. فراهیدی، خلیل بن احمد(۱۴۱۴ه.ق.)، «العین»، ترتیب و تحقیق محمد حسن بکایی، مؤسسه نشر الاسلامی، قم، چاپ اول.
۲۰. کلینی، محمد بن یعقوب(۱۳۶۵ه.ش.)، «الکافی»، دار الكتب الإسلامية، تهران، چاپ چهارم.
۲۱. گلپایگانی، سید محمد رضا(۱۴۰۵ه.ق.)، «كتاب الشهادات»، نشر سید الشهدا، قم، چاپ اول.
۲۲. مجلسی، محمد باقر(۱۴۰۳ه.ق.)، «بحار الانوار الجامعه لدرر اخبار الائمه الاطهار»، دار احیاء التراث العربی، بیروت، چاپ سوم.

۲۳. مصطفوی، حسن (۱۳۶۰ ه.ش)، «التحقيق فی کلمات القرآن»، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران، چاپ اول.
۲۴. مظفر، محمد رضا (۱۴۲۴ ه.ق.)، «المنطق»، تحقیق غلام رضا فیاضی، مؤسسه النشر الاسلامی، قم، چاپ سوم.
۲۵. مکارم شیرازی، ناصر و همکاران (۱۳۷۴ ه.ش.)، «تفسیر نمونه»، دارالکتب الاسلامیه، تهران، چاپ هفدهم.
۲۶. النجار، محمد علی و همکاران (۱۹۸۹ م.)، «المعجم الوسيط»، دار الدعوه، استانبول، چاپ دوم.
۲۷. نقی پورفر، ولی الله (۱۳۸۳ ه.ش.)، «چشم انداز و نهاد خانواده»، فصلنامه کمال مدیریت، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ش ۷۰۰.
۲۸. نوری، میرزا حسین (۱۴۰۸ ه.ق.)، «مستدرک الوسائل فی مستنبط المسائل»، مؤسسه البت، قم، چاپ اول.

